

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvemši ponedeljke in dneve po praznicah, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrta leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gld., za četrta leta 3 gld. 30 kr., za en mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrta leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrta leta 2 gld. 50 kr., po pošti prejemati za četrta leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje do četiristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat in 4 kr. še se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 25—26 poleg gledališča v „zvezdi“. O pravnistvo, na katero naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Slovanstvo v Rusiji.

Da se Slovanje dosedaj nijsmo mogli do onega viška vzpeti, kamor se i po svojem številu i po duševnem nadarjenji našega plemena s pravico povzdigniti moramo, krivo je najbolj to, ker smo bili premalo Slovanje.

Národna zavest je pri vseh velicah národih najmočnejša. Francoz, Anglež sicer ne govori o svojej národnosti, da celó pravi včasih frazo, da ne treba národnostne politike, — ali pri tem je on vendar največji národnjak in je pri tacem besedovanji le podoban onemu zastavnemu in resnemu zakonskemu možu, ki o svojej ženi ne govori in je celó malomaren do nje videti; ali le pustite, da mu žena nevarno oboli ali sploh v kako nevarnost pride, in videli ga boste vsega v ognji in strastnej skrbi za njo. Francozu in Angležu národnost nij v opasnosti, zato se ne strasti za njo; ali pri zadnjem vojski smo videli, kaj je prvi za njo storil, in še zdaj vidimo, kako sovraži národnega protivnika.

Národni čut, slovanska zavest mora torej v nas bolj prodreti, s časom v kri in meso našega roda zaiti, potem bode bolje, potem vzraste i naša duševna moč.

Pa kaj pomaga če le v nas, manjša slovanska pokoljenja zaide čut slovanski, duh vzajemnosti, moralne jednote, — ako ga veliki samovladni slovanski rodovi nemajo! In baš nam je treba, da se ideja Slovanstva pri onih vzbudi, ki imajo večjo moč. Tako na primer pri Rusih.

Rekel je ondan ruski pisatelj, in po vsem novinarstvu je krožila njegova beseda, da Rusija koristi drugim Slovanom uže s tem, da je, da živi. Kajti ko bi Rusije ne bilo, ne

bi se bilo ženiralo na jednej strani Nemštvo, na drugej Turštvo ostale Slovane zadušiti. In to je istina.

Ali kako še veliko večji in po nas druge Slovane koristnejši in silnejši bi bil ta moralni samorasni vpliv Rusije, ko bi ona bila bolj slovanska, ko bi Rus čutil se bolj Slovana ali vsaj toliko Slovana kakor Rusa. Ko bi jedenkrat čutil se národ, inteligentni národ, onda bi se morala čutiti tudi vlada ruska.

In veseliti nas mora, da se tudi vedno na to dela, da bode, kar še nij.

Kakor je jugoslovanski vstanek, iz male krámole v Hercegovini vzrastel, uže s tem neizmerno koristil, da je nekdanj izgubljeno čut duševne skupnosti Slovanov zopet bolj oživil in močno razpalil sploh pri vseh Slovanih, tako je to pri najmočnejšej, jedinej samovladnej panogi Slovanstva, pri Rusih še posebno.

Mej prikazni, ki to potrjujejo, naj omenimo tu samo jedno. Izšla je v Rusiji mala knjiga z naslovom: „Slovani“. Zbornik, v katerem se govori o življenji slovanskih národov“. Ta knjiga se v velikanskem številu in po vsej Rusiji prodaja, vse ruske novine delajo reklamo zanjo, za to, ker je čist dohodek od nje razprodaje namenjen hercegovinskim in bosenskim potrebnikom. Za le te je občna simpatija. Da pak se zbere za tako razširjenje baš oni tema, smemo se veseliti. Besede take, poduk jednak bode plodovito zrno v maso národa vrženo in tam kaleče.

„Mi Rusi pripadamo velikemu slovanskemu plemenu. Slovanov je čez 90 milijonov.“ S tem ponosom se ruska knjiga začinja in lapidarno razlaga potem stanje vseh Slovanov tudi

nas Slovencev povsod pristavlja glavno mesto vsacega národa, pri nas Ljubljano, ter naglašuje, da smo s Hrvato-Dalmatinci mi Slovenci stražniki jadranskega morja.

Jugoslovansko bojišče.

Zanimivo je, da uže mačjarsko glasilo „Ung. L.“ tako-le piše: „Vedno bolj se pričanje razširja, da turške države nij več rešiti. Naš minister vnanih stvari morda prav misli, če hoče rešitev nevarnega orientalnega vprašanja odriniti, ker Avstro-Ogerska ima največji interes mir ohraniti. Ali tega bi ne smeli naši državniki iz vida pustiti, da turška vladavina nij nikakor več mogoča. Vladajoče Turštvo v Evropi se je popolnem preživelo. S šalami se ne da nobena država več vzdrževati. Celó Osmani so trudni vladanja klofut.“

Iz Belgrada se piše češkemu listu, da avstrijski diplomatični zastopnik nij nič opravil pri knezu, ko ga je prigovarjal, naj mir s Turki ohrani. Knez je odgovoril, da mora tako ravnati se kakor to zahteva korist dežele. (Bodemo kmalu videli, ali bode dejanje po tacem, kakor so kneževe obljube)

Iz Zavalja se 14. t. m. „Obzoru“ brzojavlja: Včeraj so Turki ravno o polu dne zapalili in poropali krupsko cerkev. Blizu Bihaca ubili so trojico ljudi, a pri Krupi pak tri mirne domačine. Eto rezultata Andrassyjevih reform!

Iz Dubrovnika se 15. t. m. brzojavlja: Novo imenovani gverner za Hercegovino, Vasa Efendi in britanski komisar Holmes došla sta denes semkaj z Loidovim parobrodom „Messina“.

Listek.

Pozdravi in odzdravi našega národa.

(Spisal Blaže Pernišek.)

Slavni prirodnik Darwin definuje, da je življenje borba vsega proti vsemu. Najnovejša doba pak se podvzuje, da bi s parno silo in z brzjavno žico in po kontinentih in po oceanih ob moč spravila temnih časov žalostne posledice. V to svrhu je prevzela moderna národna prosveta ogromni nalog, da spomenoto Darwinovo definicijo poskuša preobrtati tako: da življenje ljubav vsega prama vsemu postane. (Pium desiderium.)

Ako opazujemo naš slovenski národ, vidimo, kako neiskreni so njegovi pozdravi proti inteligenciji. Kmet sicer reče gospodskej suknji „dobro jutro Njim bog daj!“ ali pa „hvaljen bodi Jezus Kristuš!“ itd., a v srci pa si

misli vrlo često „da bi te le hudič vzel!“ itd. Tega si kmet sam nij kriv, nego tisti, kateri so nečloveško z njim ravnali. Ako je na tlaki ta ubogi „parias“ ali „helot“ le korun vpričo birača z motiko prosekal, uže je moral zato držati batino. In sploh je užival naš kmet namesto prijaznega poduka le surove ukaze in kazni. Ako je mlajša generacija nehvaležna za tako odgojo in poduk minolih časov, kdo je temu uzrok?

Čredno so nas Slovence obkolili dušmanini v 8. in 9. stoletju, rabil je naš národ slovansčini pristnije izraze in oblike, kadar je pozdravljaj in odzdravljaj, nego-li sedaj. Gospodskega človeka kmet dandenes „onika,“ i v 2. i 3. osobi singularis. Vsega tega pred 1000 (in menj Ur.) leti nij bilo. A strah in trepet pod komando privilegovanih ljudij bila sta reformatorja naše slovnice, rabe zaimen v pluralu.

Pa ne samo to neslovansko zaimenovanje nam je vrnilo tujega elementa usus,

nego i pozdravi in odzdravi slovanskega značaja so se nam izpodrinile z oktruiranjem neslovanskih izrazov in oblik. Nekdanji naši pradedi pozdravljali so se „zdravo!“ — „zdravi!“ ali do 9. ure zarano z „dobro jutro!“ dalje do 3. ure po pólu dne z „dober dan!“ in pozneje prema noči in v noči z „dober večer!“ Na vse to sledil je isto tako eliptičen odzdrav „bog daj!“ („bože daj!“) Ko se je približal Slovenec delujočemu Slovincu, rekel mu je „srečo dobro!“ Tudi tu je bil odgovor „bože daj!“ Ko je odhajal Slovenec od Slovence, rekel mu je „srečno!“ „bog te obvaruj!“ „bodi zdrav!“ itd., itd. Odgovarjalo se je odhajajočemu se „srečen pot!“ „da se še zdravi in srečni vidimo!“ itd. Noč je bila vselej nekaj posebnega ljudem, ter so radi dolge pavze od vsakdanjih skrbij tako rekoč žalostno poslavljali se, predno so šli spat, češ, ali se še kedaj vidimo, ali ne, ko zaspimo. Za ta moment rabili so prekrasni „leško noč!“ na kar je

Turčija zbira v Malej Aziji vojsko, ki bode zopet marširala na mejo Srbije — poroča carigradski dopisnik „N. Fr. Pr.“ in meni, da se vendar velesile ne bodo vstavljale akciji Turčije proti Srbiji. Mi bi dejali, da bode vendar Srbija sama prej začela, rajši napala nego napada čakala.

Deželni zbori.

Kranjski deželni zbor.

(IV. seja 15. marca.) Knezoškof dr. Pogačar, ki je prišel denes prvokrat v deželni zbor, stori obljubo.

Odbor za pregled poročila deželnega odbora je volil za prvosednika vitez Gariboldija, za namestnika Grasellija, za zapisnikarja Schafferja.

Občinski odbor je volil za prvosednika dr. Poklukarja, za namestnika Dežmana, za zapisnikarja Jugovica.

Ida Künl prosi podpore, da nadaljuje svoje študije v slikarstvu.

Županstvo Šturje, okraj Postojna, prosi, da se mu dovoli 30% občinska doklada.

Poročilo deželnega odbora o proračunu bolnišnega zaklada za l. 1877 se izroči finančnemu odseku.

Poročilo deželnega odbora zaradi priznanja zaslug pri najdbah stavb na koleh na Ljubljanskem močvirju se izroči finančnemu odseku. Deželni odbor nasvetuje, da se izreče g. Dežmanu zahvala kranjske dežele, g. Peruciju pa da se da za mnogi trud njegov 300 gl. nagrade.

Poročilo deželnega odbora, ki nasvetuje, da se plača muzealnega kustosa od 472 gl. 50 kr. na 800 gl. poviša, izroči se finančnemu odseku.

V deželno komisijo za uredbo zemljišnega davka se namestu deželnega poslanca Primoža Pakiža, izvoli skoraj jednoglasno g. poslanec A. Obreza.

Prihodnja seja bode v soboto.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 16. marca.

Dalmatinski parlamentarni štrajk je tedaj bolj domača, nego višje politična stvar. Dalmatinci protestirajo zoper jednega od krone postavljenega človeka, a ne proti vladnemu sistemu, ustavu ali kaj tacega. Upa se, da bode vlada rajši jednega Ljubišo pustila, nego celo deželo vzburla.

sledil odgovor „bože daj!“ pri jedi in pijači rabili so lepo obliko „na zdravje!“ na kar se je odgovarjalo z „bože daj!“ „hvala!“ „takže!“ itd.

Pozneje pa naši mladeniči niso branili domovine pod domačimi vojskovodi, nego pod novo komando. Vsled tega je po „urlaubarjih“ za dopustu in odpustu začelo kar deževati „gut morgene! gutentage! gutenabende!“ itd. Naši krasni pozdravi so se kar prokleli in namesto njih so se inštalirali „jedino dopadljivi bogu“ „hvaljen bodježskrištč“, „na večne čase ameni!“ itd. Proti zadržanju zadnjega pozdrava in odzdrava pameten človek svestno nič nima, nego samo proti neslovenskej pasivnej in predolgej obliki. Osobito, ko človek človeka srečuje, treba je na vso sapo hihiteti s tako dolgo molitvijo, sicer je obema zadnji del pozdrava in odzdrava nerazumljiv. In to je neolikano. Nekateri pedanti so tako čudni, da pravijo onemu, kateri pozdravi le

V gališkem deželnem zboru so **Rusini** predlog stavili, naj bode rusinski jezik jednako praven s poljskim v galiških solah. Ko bi bili Poljaci pravični, morali bi to dovoliti, ali Poljaci imajo nemške navade.

Hrvatski minister Bedeković je prevzel svoje ministerstvo. „Obzor“ trdi, da sta z Mažuraničem popolnem dogovorjena in da če bi Tisza kaj hotel proti Hrvatskej podjeti, odstopil bi Bedeković. — Hrvatski poslanec v Pešti, Kukuljević, je interpeliral zarad beguncev iz Bosne.

Vnanje države.

V **Rumuniji** je kriza. Senat je bil 15. t. m. razpuščen, ker nij privolil posojila za vojsko. Precej so bile razpisane nove volitve.

Izjava **francoskega** novega ministerstva, katero smo po izpisku včeraj prinesli končuje s sledečimi besedami: „Ne brez notranje ganjenosti stopimo v prvo sesijo konstitucionalne republike. Mi vidimo težave uže zdaj, ki bodo nastale. Mi upamo, da bodo te težave odpravljene z vašim zaupanjem do visoke poštene modrosti našega predsednika z vednim soglasjem obeh zbornic in s skupno, strastno željo Francosko zopet po svobodi, redu in miru vzveličati.“

V **italijanskem** parlamentu se je jeden del večine zvezal z opozicijo pri volitvi družega predsednika Coppino, kateri je dobil 174 glasov, a kandidat ministerski le 140. Vse to zarad železnične politike. Jeden del vladne stranke nij zadovoljen, da hoče vlada same neke železnice prevzeti iz rok priv. društev. — Ministerstvo utegne vsled tega odstopiti. Vsakako ima težavno stanje.

V **Nemčiji** se partikularizem zopet bolj učvrščuje. Z milijardami je v mnogih krogih izginilo veselje do centralizacije pod Bi-markovim Pruskim. Naredila se je uže neka „hessische Landespartei“, sedaj se v Holsteinu in Schleswigu giblje nekov federalističen duh, v Bavariji pak so prusijani itak uže davno večino izgubili.

Dopisi.

Iz Logaškega okraja 14.

marca. [Lzv. dop.] Dne 6. in 7. t. m. zboroval! smo učitelji našega okraja v Cerknici pod predsedstvom za šolstvo jako vnetega in zasluženega g. nadzornika Srečko Stegnerja. Po kratkem nagovoru gosp. predsednika in prečitanji reda okrajne konference imenoval je predsednik v svojega namestnika g. L. Božiča, nadučitelja iz Žirov in kot zapisnikarja sta bila izvoljena gospoda Janko Žirovnik, učitelj iz starega Trga in Josip Benedek, nadučitelji z Planine.

Pomenkovalo in debatiralo se je potem

z „dober dan!“ itd., ka ne pozna boga, češ, da je dober dan slabši pozdrav od „hvaljen bodi J. K.“! Kdo može tu dokazati, da se pri „dober večer“ bog ne imenuje?? Kdor odzdravlja, ta ga mora izustiti. No?! Na Štajerskem so se farizeji na-me jezili, ker omladine nijsem komandiral za „hv. b. J. K.“! nego sem deci stvar objektivno razlagal, ter ni jedne ni druge forme totalno uničil.

Pozdrav „servus“ („sluga!“) je ali hinavsk ali pa izvira iz nevednosti. Koliko mi jih je uže reklo oni „serbus!“ in če bi bil jaz zahteval, da bi mi to frazo s faktom dopolnil, na cedilu bi bil jaz ostal, kajti nijeden ne želi, da je „sluga“.

Učimo slovansko deto slovanskih pozdravov in odzdravov — s tujimi frazami in formami proč! in učimo jo, da bode ono proiznošenje ujedno iskreno, a ne farizejsko, da postane narodovo občevanje (življenje) ljubav vseh prema vsem.

mного o učnih načrtih ter se naštevalo mnogo uzrokov, ki ovirajo njih izpeljavo iz mej katerih je gotovo prvi pomanjkanje krvavo potrebnih čitank in družih učnih pripomočkov, katerih naše narodne šole še jako malo imajo. Velika ovira o izpeljavi učnih načrtov je pri nas tudi daljava posameznih sel od šole in posebno puščevanje veronauka za prvo izpoved in obhajilo. Nekateri naši duhovniki še vedno menijo, da je verouk jedini predmet narodne šole a vse drugo le nepotrební primeček! Žalostne jeremijade čuli smo o tej zadevi. Tako n. pr. nek župnik, ki je tudi krajni šol. nadzornik, dan za dnevom v učnem času svoj verouk tradira in učitelju nalašč nagaja, da ne more postaviti izpolnovati. Ko se je učitelj jedenkrat predrznil omenjenega gospoda opomeniti, da naj se po predpisanih urah ravna, odgovori mu v svojej vsegamogočnosti: „Kaj so meni mar vaši učilni načrti; če vam nij „po volji me pa tožite se bodem uže odgovoril.“ — Drugi za napredek narodnega šolstva jako vneti gosp. učitelj hotel je tudi jednak nered odpraviti, ter se obrnil o tej zadevi na višje mesto a namesto, da bi se bil dotični duhovnik posvaril, dobil je za napredek ves goreči učitelj — ukor! Taka je v sedanjih slabih časih. Molčimo in potrpiamo, dokler se tudi o tem na boljše ne obrne. — Pretresovali so se potem še posamezni predmeti ter se pomenkovalo kako bi se to in ono vredilo, da bi se postavnim terjatvam zadostilo. Gospodje učitelji so bili sploh tega mnenja, da bi se učni načrti uže dali izpeljavati, ko bi imeli primerne čitanke in druge potrebne pripomočke. Ker pa lovec še nij nikoli brez puške zajca ustrelil, kosec brez kose še nikoli senožejeti pokosil; tudi učitelj s praznimi rokami čudežev delati ne more.

Poročal je potem tudi predsednik bukvarnične komisije g. Drmelj o stanju bukvarničnem. Povedal nam je, da bukvarnica šteje 257 knjig, ter imenoval dobrotnike, kateri so našej bukvarnici nekoliko knjig darovali blagovolili. V priznanje in zahvalo vstali so vsi gospodje iz svojih sedežev. Kot pregledovalca računov sta bila voljena gg. Bernard in Poženel in v novo komisijo so bili izvoljeni gg.: Bernard, Drmelj in Žvagen. Končno sta še g. Benedek jeden letnik „Illustrirte Welt“ in g. Bernard „Janežičev Cvetnik“ bukvarnici darovali obljubila.

Pomenkovalo se je potem še o čitankah, katere naj bi se uže kaj skoro izdale; o zemljevidu našega okraja; o ponavljalnej šoli itd. Volil se je potem še stalni odbor (gg.: Drmelj, Božič in Benedek) za prihodnjo konferenco, katera bode meseca junija v Idriji. Sledile so končno še nadzornikove opazke pri nadzrovanji šol, mej katerimi nam je g. nadzornik toplo na srce polagal, se natančno po postavnih uredbah ravnati, ter delati z vsemi močmi v prospah nam izročene mladine. Z „živio“- in „slava“-klici na presvetlega vladarja sklenili smo zborovanje za leto 1875, ter se zopet razšli z nado, da se meseca junija v Idriji zopet v polnem številu vidimo.

Domače stvari.

— (O slovenskih znanostnih predavanjih,) ki se začno v nedeljo ob 11. do polu dne v dvorani narodne čitalnice v Ljubljani in katera smo uže zadnjič naznanjali, in ki obetajo jako zanimiva biti, ter imajo tem več vrednosti, ker je ta čisto nov in sigurno vsega priznanja vreden napredek — o teh

predavanjih poroča tudi „Laib. Tagblatt“ v nekem čudno pikiranem in zlobnem tonu, ter tolaži svoje bralce s tem, da obeta nemškimi predavanjem navzlic slovenske konkurenci dober vspeh. Tudi mi Nemcem želimo najboljše, in nikedar nam nij prišlo na misel, politiko siliti v to čisto znanstveno stvar, pristaviti pa moramo, da bode pri mnogih poslušalcih nemških predavanj prav vse jedno (kakor „Tagblatt“ besediči), ako bi se jim govorilo v kitajskem, hotentotskem ali nemškem jeziku. Saj poznamo vaše Papenhajmovce, ki so baš te sorte, kakor ona lepa nemška gospica, ki je pred par dnevi ogledovala v realki podobo „Smrt cesarja Jožefa“ in razkladala prijateljici: „Ah schau wie herrlich, ah, diese Plastik des Lichtes — ah dieser Atlas“!

— (Ljubljanske mestne volitve.) Od nekdanje v Ljubljani bila navada, da se je imenik volilcev tiskal in je vsak volilec dobil tiskano polo, v kateri je našel sebe mej volilci in tudi svoje sovotilce. Letos tega nij. Volilci nijmo ničesa dobili, ne vemo kdo je izbrisan, niti kdo je novi volilec. Preverjeni smo pa vsi, da je to ravno tako nekak volilni manéver zoper Slovence, kakor je bilo ono neumno pismo, katero je župan Laschan objavil, da bi nam národnjakom nekaj v črevlje potisnil, kar so njegovi nemškutarji storili.

— (Slovensko gledališče.) V nedeljo 19. t. m. se bo predstavljala resna, času primerna igra v 5 dejajah s petjem „Požigalčeva hči“, češki spisal Josip K. Tyl, poslovenil Josip Staré. Ker je uže dve leti in pol preteklo, kar se je ta igra predstavljala, in ki je občinstvu jako dopadla, ter je ta dan praznik in vrhu tega v letošnji saijski predzadnja predstava nadejamo se mnogo občinstva.

— (Novo imenovanje ljubljanskih ulic.) se sklepa baš te dni pri magistratu. Nekatere ulice se bodo baje imenovale tudi po naših starih pisateljih Trubar, Bohorič, Vodnik in tudi čestita staroslovenska „Tranča“ baje vendar še ostane. Poleg tega dobomo se ve da „Auersperg“ in še druge nemške „Gasse“, ki se pa ljudstva ne bodo lahko prijele.

— (Dete z dvema glavama.) dvema nogama pa tremi rokami bilo je 13. t. m. kakor „Sl.“ ve povedati tukaj mrtvo rojeno in se bode v špirtu hanilo v deželnem muzeju.

— (Nov drevored) stavijo s kostanjev „na bregu“ ob Ljubljani. S tem bo dobil Breg, kjer je bila dozdej zlasti do polu dne poleti huda vročina, vsaj nekoliko seuce in ta kraj nekoliko prijaznejšo podobo.

— (Iz Kranja) se nam poroča, da je bila nedeljska veselica v čitalnici jako živa, petje in predavanje dobro.

— (Bréžice) torej ne dobe deželne realne gimnazije. Deželni odbor je dotično prošnjo odbil rekoč, da je Novomesto in Zagreb blizu.

— (Pogor elo) je v Črni vasi na mahu pod Ljubljano vtorek zjutraj hišno poslopje s podom vred.

— (Iz Litijske okolice) se nam piše, da se je jedna cela družina nevedoma ostrupila. Družina Kaminova, namreč oče Franc, njegova žena, sin France, 3 leta star, sin Josip pa 13 mesecev star in sedemletna hči Franja so večerjali 12. t. m. ob 6. uri na večer krompir in močnik. Kmalu po večerji šli so spat. Zjutraj okolo 5. ure vzbudi se oče, ter se spominja, da je po noči iz postelje padel in zelo iz sebe dajal, ravno tako

se je godilo sinu, kateri je pri očetu v istej postelji ležal. Mož vstane ter gleda po svojej ženi. Žena leži z zgornjim telesom na hrbtu čez posteljo z razpetimi rokami, poleg nje ležeča hčerka Franja leži na obrazu v postelji — mrtva. Mati je bila skoro 24 ur v nezavednosti. Najmlajši dete Josip ležal je v zibelki blizu matere popolnem zdrav. Vsi razen najmlajšega so prej ta večer skupaj večerjali. — Kemična preiskava bode razložila vse drugo. Končno omenjamo še to, da je imenovana družina sama v onej hiši.

— (Novi Jonas.) Iz Zagorja se nam 16. t. m. piše: Tukajšnji posestnik Urh Skok nasproti kolodvora lovil je v Savi na trnik ribe, ter ujel tudi necega velicega sulca. Pripetila se je pak nesreča, ki bi bila komična, ko bi strašna ne bila. Namesto, da bi bil ribič sulca iz Save izvlekel, potegnil je močni in veliki sulca v Savo. Ubogi Skok utopil se je v sedaj tako velikej Savi in nij ga bilo mogoče doščaj dobiti.

— (Zadnja slovenska gledališčna predstava.) Po vseh nemških gledališčih uže dobro in slabo znana Görner-jeva igra „Srečni oče“ prišla je zadnji vtorek tudi na slovenski oder, in — škoda, da pred jako malo občinstva. Uže dvakrat zapored smo morali konstatirati toliko praznih prostorov, kakor so sicer le pri nemških predstavah na dnevnem redu, in nerazumljivo nam je, da občinstvo ravno pri boljših igrah doma ostaja. Igralo se je izvzemši prvo dejanje, v katerem nij šlo vse gladko, kakor bi moralo, po vsem prav dobro. Gospod Schmidt (Lahkač) poiskal in zbral je vse komične strani in momente svojega junaškega talenta, — ter našel prav hvaležne poslušalce. Gosp. Kocélj (Petrovec), kateremu priznamo z veseljem, da si zna vedno izvrstno masko izbrati, v nekaterih prizorih nij prišel prav v veljavo, ker je sem ter tija pretiral, pa množine gledalcev to nij motilo. Gospodičina Podkrajšokova (Klara) se je vrlo uvrstila prej imenovanim gospodom, in kar se tiče enote njene igre, presegala ju je deloma. Gospodičina Vrtnikova pa svoje naloge nij vedela prav obrniti, in navzlic temu, da je ona sigurno jedna najprirednejših mlajših močij našega gledališča, s takimi nalogami še dolgo ne bode mogla prodreti, ker s kratka rečeno nijso za njo. Gospod Jekovec je bil za zopet jednokrat po starej svojej navadi grozno lesen. Akoravno naše občinstvo takrat, kadar se v manjšem številu zbere, nij posebno radodarno s ploskanjem, odlikovalo je vendar ta večer večkrat igralce naše z živo pohvalo.

Razne vesti.

* (Povodenj v Budapešti) in v okolici prouzročila je, da je po nekovem zapisniku višjega mestnega fizikusa Patrubanya 19.489 osob iz navadnih stanovanj po sili preseljenih.

* (Kardinal Ledohovski) je prejel, kakor poročajo poljski listi mej potovanjem iz Ostrova v Rim na različnih krajih darila v znesku 200.000 frankov in sicer v Pragi 75.000 frankov, v Krakavi 25.000 frankov, na Dunaji in v Rimu pak po 50.000 frankov.

* (Izdajalec v avstrijskej vojski.) Novine pišejo iz Dunaja, da je ukradel lovski nadlejtant baron Ertel pl. Krehlaui, ki je bil komandiran delati in risati v vojaškem geografičnem institutu, neke važne zemljepisne vojne dokumente in plane in jih prodal ruskej vladi. Bil je ta plemenitaš tudi zaradi dolgov uže večkrat v zadregi, prositi je moral pri vplivnih straneh za pomoči. Ka-

kor „Deutsche Ztg.“ poroča, daroval mu je uže cesar sam jedenkrat nekovo ne malo svoto za ta namen. A svota, nikakor nij zadostovala, posebno zaradi tega ne, ker je bil v zvezi z neko slaboglasno damo iz aristokratskih krogov. Zašel je na pot zločinstva in vojaški etaž nekove tuje, a prijazne države (pravijo, da ruske), ponudil mu je zato roko. Po tem potu je pridobila ona država za 8000 rubljev date; kakove? o tem poročila še nijso natančna. Nekateri imenujejo povelja o mobiliziranji vojske in marširanje v Bosno, drugi strategične karte spodnjega okrožja Donave, tretji govore splošno o „skrivnih“ dokumentih. Verjetno je, da je od vseh treh slučajev nekaj resničnega. Preiskovanje nij še dognano. Bilo bi želeli, da se, ko se preiskava dokonča, rezultat nikakor javnosti ne odteza. Oficir Ertel je zaprt, to se razumeje. Francosko poslanstvo je baje pomagalo, zaščiti ga.

sem bolnim moč in zdravje brez leka in brez stroškov po izvrstni

Revalescière du Barry

v Londonu.

30 let uže je nij bolezn, ki bi je ne bila ozdravila ta prijetna zdravilna hrana, pri odraslih in otrocih brez medicin in stroškov; zdravi vse bolezni v želodcu, na živcih, dalje prsne, i na jetrah; žleze i udnice, bolečine v ledvicah, jetiko, kašelj, neprebavljenje, zaprtje, prehlajenje, nespanje, slabosti, zlato žilo, vodenico, mrzlico, vrtoglavje, silenje krvi v glavo, šumenje v ušesih, slabosti in blevanje pri nosečih, ožonost, diabet, trganje, slušanje, bledičico in pretajenje; posebno se priporoča za dojenice in je bolje, nego dojnično mleko. — Izkaz iz mej 80.000 spričeval zdravih, brez vsake medicine, mej njimi spričevala profesorja Dr. Wurzerja, g. F. V. Beneka, pravega profesorja medicine na vseučilišči v Mariboru, zdravilnega svetnika Dr. Angelsteina, Dr. Shorelanda, M. Campbella, prof. Dr. Dédé, Dr. Uré, grofinje Castleman, Markize de Bréhan a mnogo drugih imenitnih osob, se razpošiljava na posebno zahtevanje zastoj.

Kratki izkaz iz 80.000 spričevalov.

Spričevalo št. 73.670.

Na Dunaji, 13. aprila 1872.

Prešlo je uže sedem mesecev, odkar sem bil v brezupnem stanju. Trpel sem vsled pranih i čutničnih bolečinah, in sicer tako, da sem od dne do dne vidno gnil, in to zaprečilo je dolgo časa moje št. idije. Čul sem od Vaše čudapolne Revalescière pričel sem jo rabiti in zagotovim Vas, da se čutim po mesečnem užitku Vaše tečne in okusne Revalescière popolnem zdrav, tako, da brez najmanjšega tres nja morem zopet pisati. Zaradi tega priporočam vsem bolnim to primerno prav ceró in okusno hrano kot najboljši pripomeček, ter ostanem Vaš adani

Gabriel Teschner,

sinušatelj javnih višjih trgovskih šol.

Pismo visoko plemenite markize de Bréhan.

Neapel, 17. aprila 1862.

Gospod! Vsed neke bolezni na jetrah bilo je moje stanje hušanja in bolečin vsake vrste sedem let sem strašno. Nijsem mogla niti čitati niti pisati, treslo se se vse čutnice na celem životu, slabo prebavljenje, vedno nespanje, ter sem trpela vedno na razdraženi čutnici, katero me je sem ter tja preganjalo in me ne jedni trenotek na miru pustilo, in pri tem bila sem melanholična najvišje stopinje. Mnogi zdravniki poskusili so vse, brez da bi moje bolečine zljajšali. V polnej obupnosti poskusila sem Vašo Revalescière in sedaj, ko jo uživam tri mesece, zahvaljujem se bogu. Revalescière zasluži največje hvale, pridobila mi je zopet zdravje in me stavila v stanje, da morem moje društveno pozicijo zopet uživati. Dovolite gospod, zagotovjenja moje prisrčne hvaležnosti in poponega spoštovanja.

Markize de Bréhan.

Št. 75.877. Flor. Köllera, c. kr. vojašk. oskrbnika, Veliki Varaždin, na pljučnem kašlju in bolehanji dušnika, omotici in tišanji v prsih.

Št. 65.715. Gospodični de Montlouis na neprebavljenji, nespanji in hušanjih.

Revalescière je 4krat tečnejša, nego meso, ter se pri odraslih in otrocih prihrani 50krat več na osni, ko pri zdravilih.

V pušicah po pol funta 1 gold. 50 kr., 1 funt 2 gold. 50 kr., 2 funta 4 gold. 50 kr., 5 funtov 10 gold., 12 funtov 20 gold., 24 funtov 36 gold.

Revalescière Biscuiten v pušicah in Revalescière-Chocolatée v prahu 12 tas 1 gid. 50 kr., 24 tas 2 gl. 50 kr., 48 tas 4 gl. 50 kr., v prahu za 120 tas 10 gl. 50 kr. Da Barry & Comp. na Dunaji, Wall-Steingasse št. 8, kakor v vsob mestih pri dobrih apotekah in apotekarskih trgovah; tudi razpošilja drugam, kjer se v knjige po poštnih ukaznicah ali poveljih. V Ljubljani Ed. Mahr, J. Svoboda, lekar pri „zlatem oriu“, v Reki pri lekarju J. Prodanu, v Celovcu pri lekarju Birnbacherju, v Spjletu pri lekarju Aljinoviču, v Trstu pri lekarju Jakobu Serravallo pri drogeristu P. Rocca in J. Hirschu, v Zadru pri Androviču. (346)

Tujci.

14. marca:

Evropa: Krager iz Trebiža.
Fri Stou: Glaser iz Kranja. — Gros iz Zagorja. — Betelheim iz Dunaja. — Kočevar iz Krškega. — Elsner iz Kamnika. — Mandry iz Celovca. — Epih iz Kočevja.
Fri Stalci: Kraus iz Dunaja. — Bischofreiter iz Gradaca.

Najboljše sorte krompirja,

zgodnjega ameriškega rožnega, se dobivajo 50 kilogramov (1 cent) po 3 gold. 50 kr. pri

J. Skalé-tu,

na Poljanah v Ljubljani.

(56—2)

Tržne cene

v Ljubljani 15. marca t. l.

Pšenica hektoliter 8 gld. 45 kr.; — rež 5 gld. 85 kr.; — ječmen 4 gld. 40 kr.; — oves 3 gld. 74 kr.; — ajda 5 gld. 52 kr.; — pros 4 gld. 71 kr.; — kornuza 5 gld. 20 kr.; krompir 100 kilogramov 3 gld. 60 kr.; — fižol hektoliter 7 gld. 50 kr.; masla kilogram — gl. 95 kr.; — mast — gld. 82 kr.; — špeh trišen — gld. 68 kr.; — špeh povojen — gld. 75 kr.; jajce po 1³/₄ kr.; — mleka liter 8 kr.; govednine kilogram 46 kr.; — teletnine 44 kr.; — svinjsko meso 56 kr.; — sena 100 kilogramov 3 gld. 30 kr.; — slame 2 gold. 60 kr.; — drva trda 4 kv. metrov 9 gold. — kr.; — mehka 6 gld. — kr.

Dunajska borza 16. marca.

Enotni drž. dolg v bankovih	67 gld.	45 kr.
Enotni drž. dolg v srebru	71	45
1860 drž. posojilo	111	25
Akcije narodne banke	896	—
Kreditne akcije	165	80
London	115	45
Napol.	9	26
C. k. cekini	5	43 ¹ / ₂
Srebro	104	—

Dražba.

Vtorek dne 21. marca 1876 po pôlu dne ob 2¹/₂ uri se bode v tako imenovanem **zverinjaku (Thiergarten) pri Fužinah** različne

rože in rastline za okinčanje

po očitni dražbi prodale. Natančno pojasnilo se izvê pri bolnišničnem upravitelstvu. (68—1)

Točijo se

štajerska**vina lastnega pridelka.**

Podpisani udano naznanja visocemu plemeni-taštvu kakor tudi čestitemu p. n. občinstvu, da je on prevzel jedini vinot č lastnega pridelka renomirane firme:

bratov Kofler,

c. kr. dvornih vinov pošiljatelj in posestnik vinogradov v Ptujem na Spodnjem Štajerskem

za tukajšnjo trgovino, kakor tudi črez ulico in v gostilni „Zum Polarstern“.

Cena:

1 liter kolloser Johannisbergskega	30 kr.
1 „ Sauričer Türkenbergskega	36 „
1 „ Ptujsko mestnega	48 „
1 „ Črna Villanierskega	48 „

Vina v botilijah:

1 velika steklenica 1863 ljutomerskega	1 gl. — kr.
1 mala „	50 „
1 velika „ 1868 muskatelja	1 „ 50 „

c. kr. dvorna vina.

Za izvrstne okusne in po ceni jedila, gorke in mrzle preskrbljeno je zmirom. (67—2)

Hyppolit Bilina,

gostilničar „zum Polarstern“
na dvornem trgu in v židovskeji ulici.

**Anatherinova ustna voda
in zobni prašek**

izdeljuje **Gabriel Piccoli**, lekar na dunajskeji cesti v Ljubljani. Tudi najboljši in najcenejši pripomoček za čiščenje ust.

1 škatljica zobnega praška	40 kr.
1 steklenica ustne vode	60 kr.

(53—2)

Čiščenje in izboljšanje vina

s pomočjo marseilleske žolce.

Pripoznan, kot najboljši in najcenejš pripomoček, kateri vse druge metode čiščenja, kakor one z vizijim mehurjem z mlekom, krvjo, limom itd. vsakako prekosi, vinu doda krasno svitlobo in veliko cenejše kot vsi poprej imenovani pripomočki.

Vina, katera še diše po plesnjobi ali gnjilobi, izgube oni duh v malih dnevih, tudi prekisla vina in vina, po katerih gorečica peče, vse te napake po večjem izgubi in pridobi okus starejšega vina.

Obrniti naj se vsak blagovoli, pismeno ali ustmeno do

Jan. Alf. Hartmann-a v Ljubljani,

na dunajskeji cesti v hiši brzojavnega urada ali pak tudi v specerij-skeji štacuni **Pohl-a & Supan-a** v ravno isteji hiši.

Navod o rabljenji za to prav enojno izvrševanje v sloven-skem in nemškem jeziku je zmirom na razpolaganje. (66—2)

Mej mnogimi anonci, posebno za ure in zlato blago je mnogò taci, ki prebivalce po deželi samo sleparijo. Vsak naj bode svarjen za svojo lastno korist pred kupovanjem, kjer firma prodajalec ne garantira zadostno. Vse ure in drugo zlato blago, katero kdo pri meni kupi, izmenjam mu po volji vsak čas, ali pa tudi nazaj sprejemem, to je dokaz najostreje soliditete!

Neverjetno, pa resnično!

Za 10 in 12 gl. prava angleška, srebrna cilindur ura s primerno verižico in medaljonom, etuijem, ključkom in petletnim garancijnim listom in po vrhu še jedno rezervno steklo za uro. Ravno iste krono-časomerne ure fino ognjo-pozlačene samo gl. 12.50.

Samo 18 ali 25 gl. prava angleška srebrna anker-ura, savoneta z dvojnimi pokrovom, fino izrezana poleg tudi še verižica in garancijni list.
Samo 13 gl. prava angleška srebrna in ognjo-pozlačena kronometer-ura z verižico vred, z usnjatim etuijem in garancijnim listom.

Samo 16 ali 17 gl. prava angleška Prince of Wales-remontir-ura, najmočnejšega kalibra s kristalnim steklom.

Samo 14 ali 17 gl. prav mala ura za dame iz pravega srebra in ognjo-pozlačena, poleg vratna verižica in garancijni list.

Samo 20 gl. prava angleška fino ognjo-pozlačena srebrna kronometer-ura z dvojnimi plaščem, fino emailirana, poleg tudi še fina verižica, medaljon in garancijni list.

Samo 18 ali 20 in 25 gl. najfinejša srebrna prava angleška anker-ura na 15 rubinov poleg verižica, medaljon, usnjati etui in garancijni list.

Samo 20 in 25 gl. srebrna remontir-ura brezi ključka za naviti, poleg verižica in medaljon.

Samo 40, 50 in 60 gl. zлата ura za dame z dijamanti.

Samo 30, 35 in 40 gl. prava angleška srebrna remontir-ura z dvojnimi plaščem, garantirana in patentirana.

Samo 23, 25, 27 gl. zлата ura za dame z verižico, medaljonom in garancijnim listom.

Samo 35, 45, 50 gl. prava angleška zлата anker-ura s kristalnim steklom.

Samo 60, 75, 100 gl. fina zлата ura s kristalnim steklom. 105 in 115 gl. z dvojnimi plaščem.

Samo 200—300 gl. pravi angleški kronometer z remontirnim dvojnimi plaščem in kristalnim steklom.

Razun tega pak še vsake vrste drugod od kakega drugega anoncirane ure in gotovo cenejši.

Atelier za popravlanje.

Stare ure, dostakrat preljudi družbinski spomeniki popravljajo se, ter onove. Cene popravlanja s petletno garancijo: gld. 1.50, 3, 5 do 10 gld.

Zlatnina.

Od c. kr. kovničnega urada na Dunaji kot pravo izkušeno.

Prstani.

Prstani za dame gl. 6, 7, 8, 9, 10, 12, 14, 15. Prstani s pečatnikom za gospode gl. 8, 10, 11, 12 do 20.

Poročni prstani gl. 5, 6, 7, 8.

Zlate verižice za ure.

Verižice, kratke s ključkom gld. 1, 20, 25, 30, 35 do 80 v vsakej obliki.

Verižice, dolge z gladkim ali facijoniranim pahačem z biseri gl. 28, 30, 35, 40, 50, 55, 60, 65, 70, 80 do 150.

Zlati medalloni

za gospode in dame.

S pravimi kamenji gl. 14, 16, 18, 20, 24, 30, 35, 40, 45, 50.

Zlate garniture.

Brože in uhani gl. 18, 20, 24, 30, 35, 40. S pravimi kamenji ali biseri gl. 36, 40, 45, 50 do 20.

Z dijamanti in brilanti gl. 60, 80, 90, 100 do 200

Zlati uhani.

Lečneči za otroke gl. 1.25, 1.50, 1.75, 2, 3 se ali brez kamenjček.

Uhani, dolgi ali okrogli se ali brez kinča, gladki ali pa se pravim kamenjčkom ali pa v obliki sulice gl. 12, 15, 18, 20 do 30.

Boutoni z dijamanti ali brilanti gl. 50, 55, 90, 100 do 500.

Zlate gumbce za kemisete in manšete.

Z dragocenimi kamenjčki gl. 6, 7, 8, 10, 12, 14, 18, 20.

Zlate brože.

Enojne najnovejše oblike gl. 12, 15, 20 do 25. S slikami gl. 12, 15, 16 do 40.

Zlati križci.

gl. 6, 7, 8, 9, 10, 12. Se biseri ali dragocenimi kamenjčki gl. 8, 9, 10, 12 do 25.

Zlate prsne igle.

V različnih oblikah, Jokey, Sport itd. od gld. 5 do 30.

Se dragocenimi kamenjčki od gl. 5 do 30.

Se brilanti gl. 15 do 150.

Zlati brazletl.

Gladki obročki, različne širokosti gld. 18, 20, 26, 30 do 60.

Se pravim kamenjčkom ali biseri gld. 30, 36, 40, 50 do 80.

Se brilanti od gl. 80 do 500.

Pismena naročila

izvrše se v 24 urah proti poštnem povzetku ali priposiljavti novcev. Na zahtevanje razpošiljajo se tudi ure in zlatnina proti poštnem povzetku za izbiranje, ter se za neobdržano vrača denar nazaj.

Moje cene so vedno nižje, kakor najnižje povsod, ter zahtevam dobička le sedanjemu času primerno.

Vsi, kateri želé nove ure in zlatnino naročiti, Vsi, kateri stare ure ali staro zlatnino za novo izmenjati želé, se uljudno prosijo, da se obrnejo na mojo firmo. (26—7)

Philipp Fromm,

fabrikant ur in zlatnine,

Rothenthurmstrasse šte. 9, nasproti Wollzeile, DUNAJ.

Naj se ne pozabi naslov.